

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

- SECȚIILE UNITE -

DECIZIA Nr. 3

din 21 ianuarie 2008

Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 868 din 22/12/2008

Dosar nr. 62/2007

Sub președinția domnului profesor univ. dr. Nicolae Popa, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție,

Secțiunile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, în conformitate cu dispozițiile art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, s-au întrunit pentru a examina recursul în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, privind admisibilitatea cererii de executare a mandatului european de arestare, emisă anterior datei de 1 ianuarie 2007 de către autoritățile competente ale unui stat membru solicitant, însă transmisă autorității judiciare de executare a statului român după aderarea României la Uniunea Europeană.

Secțiunile Unite au fost constituite cu respectarea dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 304/2004, republicată, fiind prezenți 89 de judecători din totalul de 114 aflați în funcție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de procurorul Tiberiu Mihail Nițu, prim-adjunct al procurorului general.

Reprezentantul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut recursul în interesul legii, solicitând admiterea acestuia în sensul de a se stabili că cererile autorităților judiciare străine de executare a mandatelor europene de arestare, emise anterior datei de 1 ianuarie 2007 și transmise autorităților judiciare române după aderarea României la Uniunea Europeană, sunt admisibile.

SECȚIILE UNITE, deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

În practica instanțelor judecătorești s-a constatat că nu există un punct de vedere unitar cu

privire la admisibilitatea cererii de executare a mandatului european de arestare, emisă anterior datei aderării României la Uniunea Europeană, dar transmisă autorităților judiciare române după această dată.

Astfel, unele instanțe au respins solicitările autorităților judiciare străine de executare a mandatelor europene de arestare, emise anterior datei aderării României la Uniunea Europeană.

În justificarea acestui punct de vedere, s-a motivat că asemenea solicitări nu își au temei legal în legea specială română, întrucât potrivit art. 108 alin. (1) din Legea nr. 302/2004 - numai mandatele emise ulterior intrării în vigoare a titlului III din lege sunt supuse reglementărilor cuprinse în acest titlu.

Alte instanțe, dimpotrivă, au admis cererile autorităților judiciare străine de executare a mandatelor europene de arestare, emise anterior datei de 1 ianuarie 2007, însă transmise autorităților judiciare române după aderarea României la Uniunea Europeană.

Aceste din urmă instanțe au interpretat și aplicat corect dispozițiile legii.

Potrivit art. 108 alin. (1) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, așa cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 224/2006, dispozițiile titlului III al acestei legi se aplică mandatelor europene de arestare și predare care se emit ulterior intrării sale în vigoare, chiar și atunci când se referă la fapte anterioare acestei date.

Prin art. 189 alin. (2) din același act normativ, se prevede "Începând cu data aderării României la Uniunea Europeană, dispozițiile titlului III vor înlocui, în relația cu statele membre ale Uniunii Europene, dispozițiile în materie de extrădare, cu excepția cazului în care statul membru pe teritoriul căruia se află persoana urmărită a formulat declarații în sensul neaplicării Deciziei-cadru a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre ale Uniunii Europene, pentru fapte săvârșite înainte de o anumită dată."

Or, România, devenită membru al Uniunii Europene la 1 ianuarie 2007, nu s-a prevalat de dispozițiile art. 32 din Decizia-cadru, astfel că, de la această dată, care este și data intrării în vigoare a dispozițiilor titlului III al Legii nr. 302/2004, în relațiile cu celelalte state membre ale Uniunii Europene, procedura prevăzută de tratatele de extrădare a fost înlocuită cu aceea vizând mandatul european de arestare, atât în ceea ce privește emiterea, cât și executarea unei asemenea decizii judiciare de către statul român.

De aceea, pentru corecta și uniforma aplicare a art. 108 din Legea nr. 302/2004, în care se prevede că dispozițiile titlului III din lege, ce cuprinde și reglementarea privind mandatul european de arestare, este esențială înțelegerea sensului sintagmei "mandate europene care se emit ulterior intrării sale în vigoare".

Este de observat că acest titlu a fost structurat în 4 capitole care, pe lângă dispoziții generale și alte dispoziții (cap. I și IV), conțin norme referitoare la emiterea unui mandat european (cap. II) și la executarea acestuia (cap. IV).

În raport cu analiza rațională a textului menționat, concluzia ce se impune este aceea că sintagma "mandat emis" se referă la mandatele europene emise de autoritățile judiciare române, iar nu la cele emise de autoritățile străine și transmise României pentru executare.

A accepta o interpretare contrară ar echivala cu a impune altor state, prin intermediul legii române, o serie de condiții sau proceduri, ceea ce este inadmisibil.

Așa fiind, autoritatea română, primind spre executare un mandat european, începând de la 1 ianuarie 2007, data aderării României la Uniunea Europeană, nu este îndreptățită să verifice data emiterii acestuia de către autoritatea străină, fiind lipsit de importanță faptul că mandatul european de arestare a fost emis de autoritățile competente din statul solicitant la o dată la care România nu era încă membră a Uniunii Europene.

Relevant este doar ca mandatul să fi fost transmis spre executare după data de 1 ianuarie 2007, când s-a dobândit acest statut și au intrat în vigoare, printre altele, și prevederile titlului III din Legea nr. 302/2004.

Ca urmare, dispozițiile art. 108 din Legea nr. 302/2004, referitoare la sintagma "care se emit ulterior intrării sale în vigoare", nu pot fi considerate decât că se referă la mandatele europene de arestare emise de autoritățile române după data de 1 ianuarie 2007.

În consecință, în temeiul art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, precum și al art. 4142 din Codul de procedură penală, urmează a se admite recursul în interesul legii și a se stabili că sintagma "care se emit ulterior intrării sale în vigoare", cuprinsă în dispozițiile art. 108 din Legea nr. 302/2004, modificată și completată prin Legea nr. 224/2006, se referă la mandatele europene de arestare emise de autoritățile române după data de 1 ianuarie 2007, iar nu la cele emise de autoritățile străine și transmise României spre executare, astfel încât cererile de executare a mandatelor europene de arestare, emise de autoritățile competente ale unui stat membru solicitant și transmise spre executare autorităților judiciare române, sunt admisibile.

PENTRU ACESTE MOTIVE În numele legii D E C I D:

Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În vederea interpretării și aplicării unitare a dispozițiilor art. 108 din Legea nr. 302/2004, stabilesc că sintagma "care se emit ulterior intrării sale în vigoare" din conținutul acestui text de lege se referă la mandatele europene de arestare emise de autoritățile române după data de 1 ianuarie 2007, iar nu la cele emise de autoritățile străine și transmise României spre executare.

În consecință, cererile de executare a mandatelor europene de arestare emise de autoritățile competente ale unui stat membru solicitant și transmise spre executare autorităților judiciare române sunt admisibile.

Obligatorie, potrivit art. 4142 alin. 3 din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 21 ianuarie 2008.

Scris de Administrator
Joi, 05 Aprilie 2012 17:41 -

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
prof. univ. dr. NICOLAE POPA
Prim-magistrat-asistent,
Victoria Maftai